

РЕШЕНИЕ

№ 796

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XVII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Снежина Колева

Членове: Петър В.. Сантиров
Петя Попова

при участието на секретаря Таня Ст. Георгиева
в присъствието на прокурора В. П. Т.

като разглежда докладваното от Снежина Колева Въззивно административно наказателно дело № 20221100602134 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С решение от 11.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 2910/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав, обвиняемият Н. Р. С. е признат за виновен в това, че на 23.07.2020 г., в гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 7-11, в магазин „Метро“, коридор № 12, около 14:30 ч., причинил средна телесна повреда, изразяваща се в трайно затруднение на движението на левия долен крайник (фрактури на фалангите на пети пръст на лявото ходило и на дисталните/крайните фаланги на четвърти и трети пръст на същото ходило), като преминал със задна дясна гума през левия долен крайник (лявото ходило) на Й.Л.И., извършвайки маневра на заден ход с електрокар в необезопасена зона (коридор № 12), като не обезопасил с преградна лента коридора в търговската част на магазина при извършване на манипулации при вдигане и сваляне на палети от висока регална зона, и по този начин да освободи зоната от достъп на клиенти - Й.И., поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, и по този начин нарушил:

- чл. 126, т. 6 от КТ: „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителът е длъжен да спазва правилата за здравословни и безопасни условия на труд“;

- чл. 33 от ЗЗБУТ: „Всеки работещ е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, както и за здравето и безопасността на другите лица, пряко засегнати от неговата дейност, в съответствие с квалификацията му и дадените от работодателя инструкции“;

- чл. 26 от Наредба № 10/07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и

безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари: „Опасните за движение места и зони се ограждат или очертават с установените знаци за безопасност на труда и противопожарна охрана“;

- т. 2.19: „Отговорност за безопасността на всички клиенти и служители при извършване на служебните задължения“ и т. 2.20: „Спазване на правилата за безопасни и здравословни условия на труд“ от Допълнително споразумение № 26/2017 г. към трудов договор № 16/2015 г. на Н. С.: „Служителят в случаите, в които е водач на електрокар, се задължава да обезопаси с преградна лента коридора в търговската част при извършване на манипулации при вдигане и сваляне на пакети от висока регална зона, и по този начин да освободи зоната от достъп на клиенти“ - отговорности, посочени в длъжностна характеристика, поради което и на основание чл. 134, ал. 1, т. 2 вр. чл. 129, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 от НК, вр. чл. 78а, ал. 1 от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 (хиляда) лева.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК обвиняемият Н. Р. С. да заплати в полза на държавата по сметка на СДВР направените по делото разноски в размер на 704,82 (седемстотин и четири лева и осемдесет и две стотинки) лева.

Срещу решението в законоустановения срок е подадена въззивна жалба и допълнение към нея от обв. Н. С. чрез защитника му, с които се иска неговата отмяна и постановяване на ново, с което да бъде оправдан по повдигнатото обвинение. Изложени са съображения, че от събраните по делото доказателства не се установява по безсъмнен и категоричен начин вината на обвиняемия. Не се оспорва причиняването на увреждането, но се поддържа, че обв. С. е предупредил пострадалата да се премести и същата е възприела думите му, отговаряйки „Да, да, добре!“, но не го е сторила, при което обвиняемият е продължил движението на електрокара. Твърди се, че електрокарът бил от стар тип, без огледала, т.е. без задна видимост, с оглед на което се поддържа, че вина има и работодателят „М.К.Е.К.Б.я“ ЕООД.

В проведеното по реда на чл. 327 от НПК закрито съдебно заседание въззивният съд е приел, че за правилното решаване на делото не се налага разпит на обвиняемия, както и събирането на други доказателства.

В хода на съдебните прения защитникът на обв. Н. С. прави искане за отмяна на първоинстанционното решение и постановяване на ново, с което обвиняемият да бъде оправдан по повдигнатото обвинение. Излага твърдения, че подзащитния й е предупредил пострадалата да се премести преди да продължи да предприема движение с електрокара, като същата е потвърдила, че ще го стори, при което е настъпил процесния инцидент, поради което счита, че не се доказва вината на подзащитния й. Посочва, че вина има и самият магазин „Метро“, респ. управителят му, тъй като предоставеният на обвиняемия за управление електрокар бил без задна видимост.

Представителят на държавното обвинение моли да бъде потвърдено атакуваното решение като правилно, като поддържа, че по делото са събрани категорични доказателства за вината на обвиняемия. Счита, че са налице основанията по чл. 78а от НК и СРС правилно е определил размера на глобата, която следва да бъде наложена на обвиняемия, съобразявайки обществената опасност на деянието и на дееца.

В своя защита обв. Н. С. посочва, че не се чувства виновен и не е искал да го направи нарочно, а в последната си дума моли да бъде оправдан.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, XVII-ти въззивен състав, след като обсъди доводите във въззивната жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните, и след като в съответствие с чл. 314 от НПК провери изцяло

правилността на атакуваното решение, констатира следното.

Въззивната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежно легитимирана страна срещу съдебен акт, който подлежи на въззивен съдебен контрол, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обвиняемият Н. Р. С. е роден на 14.04.1994 г. в гр. София, българин, български гражданин, със средно образование, неженен, неосъждан, трудово ангажиран. Обвиняемият притежава свидетелство за правоспособност рег. № 51802257-07/2 от 21.02.2017 г. за водач на електрокари: с надлъжно изнасяне на товара и ръчноводими ниско и високоповдигачи, издадено след завършен курс „Монтьор на транспорта техника“, специалност „Автотранспортна техника“, и успешно положени изпити.

С трудов договор № 16/23.03.2015 г., сключен между „М.К.Е.К.Б.я“ ЕООД, в качеството на работодател, и обв. Н. С., в качеството на служител, последният бил назначен на длъжност „Обслужващ магазин – сътрудник/складов работник“ в магазин „Метро – София 1“, находящ се в гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 7-11. Съгласно т. 2.19 от длъжностната характеристика към трудовия договор едно от основните задължения на обвиняемия било „Отговорност за безопасността на всички клиенти и служители при извършване на служебните задължения“, а съгласно т. 2.20 „Спазване правилата за безопасни и здравословни условия на труд“. На 23.03.2015 г. на обв. Н. С. бил проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, за което му била издадена служебна бележка № ТБ3061 от същата дата.

С допълнително споразумение № 26/06.03.2017 г. към трудовия договор между „М.К.Е.К.Б.я“ ЕООД, в качеството на работодател, и обв. Н. С., в качеството на служител, било уговорено следното:

1. Служителят в случаите, в които е водач на електрокар, се задължава да обезопаси всяко пале преди качване на висока регална зона;

2. Служителят в случаите, в които е водач на електрокар, се задължава да обезопаси с преградна лента коридора в търговската част при извършване на манипулации при вдигане и сваляне на палети от висока регална зона и по този начин да освободи зоната от достъп на клиенти;

3. Неспазването на някое от задълженията по т. 1 и т. 2 е предпоставка за налагане на дисциплинарно наказание.

4. Нарушенията по т. 3 се установяват чрез докладна записка до управителя на магазина, изготвена от прекия ръководител на служителя.

На 23.07.2020 г. около 14:30 ч. свидетелките Й.И. и И.М. се намирали в магазин „Метро – София 1“, където обв. Н. С. изпълнявал служебните си задължения, в коридор № 12. Двете искали да закупят продукт, който се бил изчерпал на долните стелажи, и поради това извикали обв. С., за да свали от високите рафтове с електрокар търсената от тях стока. След като обвиняемият дошъл, управлявайки електрокар, св. М. му посочила какво искат да вземат от високите стелажи. В изпълнение на молбата им обв. С., без да обезопаси с преградна лента коридора в търговската част на магазина, за да освободи по този начин зоната от достъп на клиенти, предприел извършване на маневра на заден ход с управлявания от него електрокар и преминал със задната дясна гума на електрокара през лявото ходило на св. Й.И.. Тя изпитала силна болка, паднала на земята и започнала да вика. Обв. С. веднага преустановил движението на електрокара, слязъл от него и отишъл при св. И., за да види как е, като й се извинил за случилото се. Пострадалата си събула обувката на левия крак и видяла, че пръстите й са сини и подути. Междувременно св. И.М. подала сигнал на спешен тел. 112 и на

място пристигнал екип на Спешна помощ, който откарал св. И. в МБАЛ „Св. Анна“ гр. София, където ѝ била оказана медицинска помощ.

Вследствие на преминаването на обв. Н. С. с управлявания от него електрокар през левия крак на пострадалата Й.И. ѝ били причинени следните травматични увреждания: фрактури на фалангите на пети пръст на лявото ходило и на дисталните (крайни) фаланги на четвърти и трети пръст на същото ходило, които разкриват медико-биологичния признак на средни телесни повреди.

За да постанови атакувания съдебен акт, СРС е провел съдебно следствие по реда на глава XXVIII от НПК, като е съобразил събраните пред него и на досъдебното производство относими доказателствени източници, а именно: **гласните доказателствени средства** чрез показанията на свидетелите Й.Л.И. (л. 41, 47-48 от ДП), И.Р. М. (л. 42 от ДП) и Х.Б.Х. (л. 45-46 от ДП); **писмените доказателства и доказателствени средства**: справка за съдимост на обв. Н. С. (л. 79 от ДП, л. 7 от съд. д.), протокол за доброволно предаване от 27.10.2020 г. (л. 81 от ДП), протокол за доброволно предаване от 28.07.2020 г. (л. 82 от ДП), копие на медицинска документация, издадена от УМБАЛ „Света Анна“ АД – София (л. 85-128 от ДП), копие на трудов договор № 16/23.03.2015 г. (л. 130-131 от ДП), копие на свидетелство за правоспособност рег. № 51802257-07/2 от 21.02.2017 г. (л. 132, 145 от ДП), служебна бележка № ТБ3061/23.03.2015 г. от „М.К.Е.К.Б.я“ ЕООД (л. 133 от ДП), длъжностна характеристика (л. 134-135 от ДП), писмо с изх. № 1046-40-1494Н1/17.05.2021 г. от Дирекция „Осигуряване и краткосрочни плащания“ към НОИ (л. 141 от ДП), писмо с изх. № 21042758/20.05.2021 г. от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (л. 142-143 от ДП), копие на протокол за периодичен технически преглед № S114991/29.05.2020 г. (л. 146, 162 от ДП), копие на протокол за периодичен технически преглед № S114990/29.05.2020 г. (л. 147, 161 от ДП), копие на допълнително споразумение № 26/06.03.2017 г. към трудов договор № 16/23.03.2015 г. (л. 148 от ДП) и правилник за вътрешния трудов ред на магазин „Метро“ (л. 149-160 от ДП); **веществени доказателствени средства**: 2 броя оптични носители (л. 83-84 от ДП) и **способи на доказване**: съдебно-техническа експертиза (л. 54-61 от ДП), съдебномедицинска експертиза по писмени данни (л. 65-69 от ДП) и фототехническа експертиза по протокол № 273/2020 г. (л. 75 от ДП).

Въззивният съд констатира, че първоинстанционното решение е постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, а при обсъждане на доказателствената съвкупност не са допуснати съществени процесуални нарушения. Настоящата инстанция не откри основания за ревизиране на приетата от първия съд фактология, която е изяснена съобразно точния смисъл на доказателствения материал без да са допуснати логически грешки при обсъждането му или превратно тълкуване. Извършеният от СРС анализ на доказателствата напълно се подкрепя от настоящата инстанция, като при установяване на решаващите факти, свързани с въпроса извършено ли е инкриминираното деяние от обв. Н. С., контролираният съд е анализирал подробно доказателствената съвкупност, в която с решаващо значение са данните от писмените доказателства, гласни доказателствени средства и експертните заключения на съдебно-техническата и съдебномедицинската експертизи.

От приложените по делото копие на трудов договор № 16/23.03.2015 г., длъжностна характеристика, копие на допълнително споразумение № 26/06.03.2017 г. към трудов договор № 16/23.03.2015 г. и копие на свидетелство за правоспособност рег. № 51802257-07/2 от 21.02.2017 г. се установяват задълженията и отговорностите на обв. С., произтичащи от заеманата от него длъжност в магазин „Метро“, както и притежаваната от него правоспособност по управление на електрокар. От посочените писмени доказателства се извежда обстоятелството, че обвиняемият е пряк изпълнител

на регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност.

От копие на протокол за периодичен технически преглед № S114991/29.05.2020 г. и копие на протокол за периодичен технически преглед № S114990/29.05.2020 г. се изяснява, че към инкриминираната дата управлението от обвиняемия електрокар е бил технически изправен.

На следващо място въззивният съд анализира показанията на свидетелите Й.И. и И.М. и ги кредитира като такива с висока доказателствена стойност, като от тях се установяват времето, мястото и механизма на извършеното от страна на обв. Н. С. деяние. Въззивният съдебен състав намира показанията им за непротиворечиви, хронологично последователни и убедителни относно случилото се на процесните дата и място, като същите кореспондират с изготвените в рамките на досъдебното производство съдебно-техническа и съдебномедицинска експертизи, приобщената по делото медицинска документация и показанията на св. Х.Х., на когото обвиняемият споделил за възникналия инцидент.

Настоящият съдебен състав приема за обективни и правилни заключенията на извършените по време на досъдебното и съдебното следствие пред първата инстанция експертизи, тъй като те представляват резултат от задълбочено извършени и професионално проведени експертни изследвания. По тези съображения съдът кредитира експертните заключения като обосновани, изготвени от лица с нужните специални знания и отговарящи с необходимата прецизност на поставените въпроси. Ето защо районният съд законосъобразно се е позовал на тези заключения и въз основа на тях е формирал фактическите си констатации.

От заключението на изготвената в хода на досъдебното производство съдебномедицинска експертиза по писмени данни се изясняват видът и характерът на нанесените на пострадалата травматични увреждания: фрактури на фалангите на пети пръст на лявото ходило и на дисталните (крайни) фаланги на четвърти и трети пръст на същото ходило, които разкриват медико-биологичния признак на средни телесни повреди, както и механизмът на получаването им, а именно чрез преминаване с електрокар през лявото ходило на пострадалата.

Настоящият съдебен състав даде вяра и на заключението на съдебно-техническата експертиза, което изяснява точният механизъм на злополуката, причината за вредоносния резултат от техническа гледна точка и възможността същият да бъде избегнат, както и дали обв. Н. С. е бил инструктиран за извършването от него работа и дали са извършени нарушения на нормативните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд. Експертното заключение изяснява, че на инкриминираното време и място обв. С. при извършване на неправилна маневра с електрокар в небезопасна зона (коридор № 12 на магазина) преминава с електрокара през пръстите на левия крак на св. Й.И., като непосредствената причина за вредоносния резултат от техническа гледна точка е, че обвиняемият не е обезопасил с преградна лента коридора на търговската част при извършване на манипулации при сваляне на палети от висока регална зона и по този начин да освободи зоната от достъп на клиенти. Установява се също от приложената по делото служебна бележка № ТБ3061/23.03.2015 г., че на обвиняемият е проведен единствено начален инструктаж по безопасност и здраве при работа и не са провеждани инструктажи съгласно чл. 10 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. На следващо място от заключението на СТЕ се изяснява, че са допуснати нарушения на нормативните изисквания за здравословните и безопасни условия на труд както от работодателя „М.К.Е.К.Б.я“ ЕООД, така и от обв. Н. С., който е нарушил чл. 126, т. 6 от КТ, чл. 33 от ЗЗБУТ, чл. 26

от Наредба № 10 от 07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари, т. 2.19 и т. 2.20 от т. 2 „Основни задължения и отговорности“, посочени в длъжностна характеристика от 13.01.2017 г. за длъжността „сътрудник“. Посочените нарушения са в причинно-следствена връзка с възникналия инцидент.

Съдът кредитира и приложената по делото справка за съдимост на обв. Н. С., от която изведе данни за липса на предишни осъждания, с оглед на което към датата на извършване на престъплението, обвиняемият е с чисто съдебно минало.

След самостоятелна проверка, въззивният съд установи, че останалите доказателствени източници не съдържат противоречия помежду си, поради което не е необходимо да бъдат обсъждани поотделно по аргумент за противното от чл. 305, ал. 3 от НПК.

Въз основа на направения доказателствен анализ и установената чрез него фактическа обстановка, настоящата инстанция споделя крайния правен извод на първоинстанционния съд, че обв. Н. С. е осъществил състава на престъплението по чл. 134, ал. 1, т. 2, вр. чл. 129, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1 от НК.

В съответствие с материалния закон, районният съд от обективна страна правилно е изяснил, че на инкриминираните време и място обв. Н. С. поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, извършвайки маневра на заден ход с електрокар, като не обезопасил с преградна лента коридор № 12 в търговската част на магазин „Метро“ при извършване на манипулации при вдигане и сваляне на палети от висока регална зона и по този начин да освободи зоната от достъп на клиенти, причинил средна телесна повреда на пострадалата Й.И., изразяваща се в трайно затруднение на движението на левия долен крайник (фрактури на фалангите на пети пръст на лявото ходило и на дисталните/крайните фаланги на четвърти и трети пръст на същото ходило), като преминал със задна дясна гума през левия долен крайник (лявото ходило). По този начин обвиняемият е нарушил следните разпоредби:

- чл. 126, т. 6 от КТ: „При изпълнение на работата, за която се е уговорил, работникът или служителят е длъжен да спазва правилата за здравословни и безопасни условия на труд“;

- чл. 33 от ЗЗБУТ: „Всеки работещ е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, както и за здравето и безопасността на другите лица, пряко засегнати от неговата дейност, в съответствие с квалификацията му и дадените от работодателя инструкции“;

- чл. 26 от Наредба № 10/07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари: „Опасните за движение места и зони се ограждат или очертават с установените знаци за безопасност на труда и противопожарна охрана“;

- т. 2.19: „Отговорност за безопасността на всички клиенти и служители при извършване на служебните задължения“ и т. 2.20: „Спазване на правилата за безопасни и здравословни условия на труд“ отговорности, посочени в длъжностната характеристика към трудов договор № 16/2015 г.;

- т. 2 от допълнително споразумение № 26/2017 г. към трудов договор № 16/2015 г.: „Служителят в случаите, в които е водач на електрокар, се задължава да обезопаси с преградна лента коридора в търговската част при извършване на манипулации при вдигане и сваляне на пакети от висока регална зона, и по този начин да освободи зоната от достъп на клиенти“.

Налице е изискуемата от закона пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между осъщественото деяние – бездействие, изразяващо се в непредприемането на необходимите мерки за обезопасяване с преградна лента коридора в търговската част на магазина при извършване на манипулации по вдигане и сваляне на палети от висока регална зона, и настъпилия вредоносен резултат – причиняването на средни телесни повреди на пострадалата.

Съгласно чл. 9 от Наредба № 10 от 07.12.2004 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа с електрокари и мотокари за управление на кари се допускат само правоспособни лица, които са придобили правоспособност за работа с кари и притежават свидетелство за работа с кари. По делото се установи безсъмнено, че обвиняемият притежава такава правоспособност. С оглед относимите към изпълнението на длъжността на обв. С. нормативни изисквания, СРС правилно е изяснил, че същият е годен субект на престъплението по чл. 134, ал. 1 НК в качеството му на пряк изпълнител на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност по смисъла на т. 2 от Постановление на Пленума на ВС № 2/27.09.1979 г., предвид нормативните изисквания за изпълнение на длъжността му.

Както правилно е изяснил първоинстанционният съд, доводите на защитата, че управляваният от обвиняемия електрокар не е имал огледала за обратно виждане, не дерогират задължението му да спазва нормативните изисквания, относими към осъществяваната от него дейност, като в конкретния случай е имал задължение да обезопаси с преградна лента коридора, в който е извършвал манипулации при вдигане и сваляне на пакети, което не е изпълнил. Твърденията на защитата, че обв. С. е предупредил пострадалата да се премести, че свидетелката е възприела думите му, отговаряйки „Да, да, добре!“, но не го е сторила, при което обвиняемият е продължил движението на електрокара, са недоказани. По същественото обаче е, че те не освобождават обвиняемия от задълженията му за обезопасяване на мястото, където ще извършва манипулации с електрокар.

Въззивният съд намира за правилни и изводите на районния съд за субективната съставомерност на деянието на обвиняемия, поради което не констатира основание за тяхната корекция или допълнение. От субективна страна престъплението е извършено при професионална несъзнавана непредпазливост, като обв. С. не е предвиждал настъпването на съставомерните вредни последици, като е могъл и е бил длъжен да ги предвиди.

В отговор на заявеното от страната пред въззивния съд, че „не го е направил нарочно“, са и констатациите на съдилищата, че формата на вината е несъзнавана непредпазливост, а не евентуален умисъл – при съзнаване на обществено опасния характер на извършено, предвиждане на последиците и допускането им, при който между впрочем и престъплението би било по – тежко наказуемо, респ. наказанието – различно.

Неоснователно е възражението на защитата, че „вина има и самият магазин „Метро“. Известно е, че отговорността за извършването на деяние, осъществяващо състав на престъпление е лична. Възможните пропуски в работата на конкретния търговец в принципен план биха могли да създадат условия и улеснят извършването на деяния като процесното, и въпреки това, основната отговорност за съблюдаването или не на правилата за безопасност в случая остава за работника, още повече че задължението за спазването им произтича и от допълнителното споразумение към трудовия договор.

На следващо място, въззивният съд провери индивидуализацията на наказателната отговорност на обв. Н. С. и наложеното му наказание по вид и размер.

В конкретния случай наказанието, предвидено за престъплението по чл. 134, ал. 1, т. 2 вр. чл. 129, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 от НК, е лишаване от свобода до две години или пробация.

При провеждането на дейността по справедливо отмерване на следващото се на обв. С. наказание районният съд правилно е установил, че към момента на деянието е приложим институтът на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а, ал. 1 от НК. Няма настъпили съставомерни имуществени вреди, обвиняемият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност, не са били налице и отрицателните предпоставки на чл. 78а, ал. 7 от НК.

При определяне на наказанието районният съд правилно е отчел липсата на отегчаващи отговорността на обвиняемия обстоятелства, а като смекчаващи – младата му възраст и изразеното от него съжаление за стореното. Точно и вярно е отмерен от районния съд размерът на административното наказание глоба, наложено на обвиняемия, а именно такава в минимален размер от 1 000,00 (хиляда) лева. С наложеното наказание в пълна степен ще се въздейства поправително, превъзпитателно и предупредително върху обвиняемия, като наред с това ще се въздейства възпитателно и предупредително и спрямо останалите членове на обществото. В същото време ще се даде възможност на обвиняемия да се поправи и превъзпита без да бъде демотивиран от едно ненужно тежко наказание.

Отчитайки изхода на делото, районният съд правилно е решил и съпътстващите наказателноправното осъждане въпроси, свързани с присъждането на разноските върху обвиняемия.

В заключение, след обобщаване на резултатите от извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на първоинстанционното решение, въззивната инстанция не констатира основания, налагащи неговото изменение или отмяна, поради което и с оглед изложените съображения същото следва да бъде потвърдено в останалата му част.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК, Софийски градски съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 11.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 2910/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране. Да се съобщи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____